

Om Kairoerklæringen, fra *Men størst av alt er friheten. Innvandringens konsekvenser*, s.151 og fortløpende.

Hvor fastlåste muslimske land er i det guddommelige synet på sharia, kommer ikke minst til uttrykk ved *Cairo Declaration on Human Rights in Islam*, den islamske verdens egen menneskerettighetserklæring.ⁱ Denne erklæringen åpner med å fastslå at muslimske nasjoner er overlegne: ”Gud har gjort det islamske troendes fellesskap til den beste nasjonen”.ⁱⁱ Erklæringens åpning fortsetter med å slå fast at den skal ”forsikre hans frihet og rett til et verdig liv i tråd med den islamske sharia.” Videre slås det fast at de ”guddommelige bud” stammer fra hellige bøker og Muhammed, ”den siste profeten”. I de ulike artiklene i erklæringen, sies blant annet dette:

- det er forbudt å ta et liv, hvis ikke sharia foreskriver en begrunnelse
- det er en rett å være forskånet fra kroppslig skade, hvis ikke sharia foreskriver en begrunnelse
- ethvert menneske har rett til beskyttelse av sin ære
- menn og kvinner har rett til å gifte seg uten restriksjoner knyttet til rase, farge eller nasjonalitet
- kvinner er lik mannen hva gjelder menneskeverd, og har rettigheter og plikter som skal utføres, og ektemannen er ansvarlig for å forsørge familien
- foreldre har rett til å velge utdanning for barna, forutsatt at utdannelsen samsvarer med verdier og prinsipper i sharia
- begge foreldre er berettiget visse rettigheter fra barnas deres etter prinsipper i sharia
- staten skal tilrettelegge for et mangfold i utdanning slik at mennesket får kjennskap til islam
- islams natur er ufordervet, og det er forbudt å utøve enhver form for tvang overfor mennesket eller å utnytte dets fattigdom eller uvitenhet for å få det til å konvertere til en annen religion eller ateisme
- alle har rett til bevegelsesfrihet innen rammen av sharia, og alle har rett til å søke asyl i et annet land, hvis ikke bevegelsen for å søke asyl er en forbrytelse etter sharia
- alle skal kunne nyte godt av sine vitenskapelige, litterære, artistiske eller tekniske produksjoner, hvis de ikke står i motstrid til sharia
- ingen annen straff enn hva som foreskrives i sharia tillates
- alle har ytringsfrihet så lenge den ikke er i strid med sharia
- alle har rett til å forfekte hva som er rett, galt og ondt i tråd med sharias normer
- informasjon er livsnødvendig for samfunnet, og må ikke misbrukes til å krenke fromhet og profeters verdighet, undergrave moral og etiske verdier, eller oppløse og korrumpere eller skade samfunnet eller svekke dets trosretning

Erklæringens to siste artikler understreker at: ”Alle rettigheter og friheter fastsatt i denne erklæringen er underlagt den islamske sharia. Den islamske sharia er den eneste kildereferansen til forklaring og avklaring av hver eneste av artiklene i denne erklæringen”.

Kairo-erklæringen kan umulig kalles for en menneskerettighetserklæring. Den er eksempelvis kjemisk fri for politisk og sivile rettigheter. ”Rettighetene” synes heller å være retten til å være muslim, og plikten er å forbli muslim. Erklæringen handler om hvilke forpliktelser individet har til å følge den guddommelige sharia. Derfor nevnes ikke religion, men rase, farge og nasjonalitet, når ”det frie ekteskapsvalget” defineres, for kvinner har ikke fritt valg

etter sharia da hun bare kan gifte seg med en muslim. Derfor knebles ytringsfriheten og dermed muligheten til kritikk av islam. Derfor legges det til rette for å ta menneskeliv. Derfor trues det med straff ved å forlate islam, da frafall er forbudt i henhold til islam. Derfor sies det at kvinner og menn har samme verdi, men de er ikke likestilte; de er pålagt religiøse kjønnsroller. Derfor knebles både den frie tanken i vitenskap og kunst, blant annet for å beskytte den antatt guddommelige sharia fra å bli avkledd som det dette lovverket er, nemlig et sett regler, lover og normer, skapt av mennesker i en tid der respekt for individets ukrenkelighet ikke eksisterte, da individet kun var en uløselig del av stammen.

ⁱ Ingen andre land som tilhører andre store religioner har gått sammen og utarbeidet et religiøst (og politisk) tilsvarende til FNs Menneskerettighetserklæring.

ⁱⁱ *Cairo Declaration on Human Rights in Islam*, vedtatt 5. august 1990 i Cairo av 45 medlemsland av Organization of the Islamic Conference (OIC). OIC har 57 medlemsland, og har en permanent delegasjon i FN (Wikipedia.org). I 1981 ble en liknende islamsk menneskerettighetserklæring vedtatt, Universal Islamic Declaration of Human Rights. Jeg har valgt å forholde meg til den nyeste erklæringen. Oversettelsen av Kairo-erklæringen fra engelsk til norsk er min.